

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1970
ἡμέραν: Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η Η
καὶ ὥραν: 22.30 - 23.00

83 1/2

τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦν ἡ ΚΛΕΙΩ Δ Ε Η Α Ρ Δ Ο Υ.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἀγαπητέ μου Δημήτρη, ἀφήσαμε τὴν συζήτησι στή μέση...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ἀποκλείεται. Καμμιά φορὰ ἐκεῖ πού τὰ λέμε ὁμορφα καὶ ἴσου ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι πέρασε ἡ ὥρα καὶ ἀναγκάζομαστε νὰ διακόψωμε... Ὅμως, δέν θυμᾶμαι τί λέγαμε τὴν περασμένη Κυριακὴ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Συζητούσαμε γιὰ τὰ ἀθλητικὰ τῆς παλαιᾶς Ἀθήνας... καὶ εἶχαμε φτάσει στοὺς πρώτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 1896.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πιρᾶβο Γιάννη. Ἀναγνωρίζω ὅτι ἔχεις περισσότερη μνήμη ἀπὸ μένα
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ καὶ συμπληρωμένα λέγαμε ὅτι ὅταν δύο χρόνια πρὶν, στήν περίφημη ἀθλητικὴ σύσκεψι τοῦ Παρισιοῦ ὁ γάλλος βαρὺνος ντέ Κουμπερτέν ἐπρότεινε νὰ γίνουν οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες στήν Ἀθήνα, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, ὁ Δημήτριος Βικέλας, λογοτέχνης καὶ διπλωμάτης, τὸ δέχθηκε...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μποροῦσε νὰ κἀνθ ἄλλοιῶς ; Ἦτανε μεγάλη τιμὴ γιὰ τὴν μικροῦλα τὴν Ἑλλάδα νὰ γίνουν οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες στήν Ἀθήνα. Ὅμως ὁ Βικέλας ἀφοῦ δέχθηκε τὴν τιμητικὴ πρότασι, ἔρχισε ἔστερα νὰ στενοχωριέται. Πού θὰ γινόντουσαν διεθνεῖς ἀγῶνες ; Σέ ποῖο στάδιο ; Τὸ ἔρχετο ἀθηναϊκὸ στάδιο βρισκότανε σέ μαῦρα χάλια. Ἐλάχιστες κερκίδες μαρμάρινες καὶ οἱ ὑπόλοιπες σάν σκαλωσιές μέ ξύλινα παγιάκια καὶ σπαρνάκια. Δέν ἐπρόκειτο μόνο γιὰ ρεζ ἴλεμα, μέ γιὰ πραγματικὴ ἀδυναμία τελέσεως ἀγῶνων...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θαντάζομαι ότι όταν θα γύρισε πίσω ο Βιλέλας με την πρόταση και την αποδοχή του να γίνουν οι 'ολυμπιακοί αγώνες στην 'Αθήνα, θα ταραχτήκανε όλοι οι αρμόδιοι. Το πρόβλημα ήταν μεγάλο. Που θα γινόντουσαν οι 'ολυμπιακοί 'αγώνες στα 1896;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δεν υπήρχε άλλη λύσις από το έρχαιο στάδιο που ήταν γνωστό ως Στάδιον του 'Ηρώδου του 'Αττικού. "Έγινε τότε μία έπιτροπή να μελετήσει το ζήτημα. Πρόεδρος της έπιτροπής ήταν ένας αξιωματικός του μηχανικού, ο 'Αναστάσιος Θεοφιλάς, αξιωματικός όμως με τόση αρχιτεκτονική αξία ώστε τον είχαν διορίσει διευθυντή του Πολυτεχνείου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και τὰ άλλα μέλη της έπιτροπής ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο έφορος των αρχαιοτήτων Καρραβίας, μεγάλος αρχαιολόγος της εποχής, δυό μηχανικοί ο Μάτσας 'Αντώνιος και ο Παύλαλης κι 'έναν νεαρούλης τότε αρχιτέκτων, ο 'Αναστάσιος Μεταξάς, αρχιτέκτων με πολύ ταλέντο, πραγματική ιδιοφυΐα και με πολύ φιλότιμο. Σκέφου ότι αυτός ο Μεταξάς, έβγαλε όλη την αρχιτεκτονική μελέτη της ανακατασκευής του Σταδίου, χωρίς να ζητήσει καμιά, μά καμιά άμοιβή.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Έχω άκούσει ότι το ζήτημα ^{σινόταφε} ~~απέλυσε~~ στην δαπάνη. 'Ο προϋπολογισμός ήταν βαρύς για το ελληνικό δημόσιο. "Έτσι δεν είναι;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Περίπου έτσι, γιατί η 'Επιτροπή έβγαλε δυό κονδύλια, από δύο προϋπολογισμούς. 'Ο πρώτος προϋπολογισμός ήταν για μία πρόχειρη έπισκευή του Σταδίου, ο δεύτερος για μία πλήρη αναμαρμάρωση. "Όμως η 'Επιτροπή άντελήφθη ότι ούτε ο μικρός προϋπολογισμός για την πρόχειρη έπισκευή δεν μπορούσε να έκτελεσθή, γιατί άπαιτούσε έξηντα χιλιάδες δραχμές. Που να βρεθούν έξηντα χιλιάδες δραχμές στα 1894 ; Το περίφημο ταμείο των 'ολυμπιακών 'Αγώνων που μόλις είχε συσταθεί δεν είχε περισσότερες από έπτά δυτώ χιλιάδες δραχμές...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θά σέ διακόψω γιατί νομίζω ότι ξέρω τήν συνέχεια. Πρόεδρος του Ταμείου 'Ολυμπιακών 'Αγώνων, ήτανε ό τότε διάδοχος Κωνσταντίνος, ό όποτος έγραφε τότε μιá έπιστολή ~~σε κάποιον~~ στον βαθύπλουτο όμογενή τής Αιγύπτου Γεώργιο 'Αβέρωφ και ζητούσε τήν βοήθειά του. Αυτό τό ξέρω. Οί λεπτομέρειες παρακάτω μου διαφεύγουν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θά σου τίς ~~είναι~~ πω έγώ λοιπόν. Τήν έπιστολή του Κωνσταντίνου τήν πήγε στον 'Αβέρωφ ένας δημοσιογράφος, ό Φιλήμων

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ο Τιμολέων Φιλήμων ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αύτός. Δημοσιογράφος σοβαρός, πού είχε χρηματίσει ~~και βουλευτής~~ και δήμαρχος στην 'Αθήνα και ήτανε γενικά μιá προσωπιδότης μέ άναμφισβήτητο κθρος. Πήγε λοιπόν ό Τιμολέων Φιλήμων στην 'Αλεξάνδρεια και βρήκε τον 'Αβέρωφ ό όποτος ανέλαβε όλη τήν δαπάνη για τήν άνακατασκευή του Σταδίου και έστειλε για τήν δαπάνη αυτή μιό έκατομμύριο δραχμές.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και νομίζω ότι έβαλε έναν όρο μόνο, να διαλέξη αυτός τά πρόσωπα πού θά διαχειριζόντουσαν τό μεγάλο αυτό ποσό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νάλιστα. Και ξέρεις ποιá ήτανε τό πρόσωπα αυτά ; Δύο συνταγματάρχαι του έλληνικού στρατού, ό Λυμπρίτης και ό Πανάγος κι' ένας ταγματάρχης, ό Τιμολέων 'Αμπελές πού ήτανε και λογοτέχνης γνωστός.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και ή εργασία ήρχισε άμέσως βέβαια, γιατί δέν τους έπαιρνε και ό χρόνος. Σε δύο χρόνια θά 'πρεπε να είναι έτοιμο τό στάδιο, άφοσ οι άγώνες είχανε όρισθει για τό 1896.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι έγινε. Πολυάριθμα συνεργεία εργατών δουλεύανε νύχτα μέρα για τήν έπισκευή ή μάλλον τήν άνακατασκευή του αρχαίου Σταδίου. Οί σοβαρώτεροι τότε εργολάβοι για μέρμαρα ήτανε οί Κοτσαμάνηδες, ό Γιάννης και 'Αριστείδης Κοτσαμάνης πού είχαν ένα μεγάλο μαρμαρέδιο στην όδόν Πατησίων, Καποδιστρίου πού έφθανε έως τήν όδόν Γ' Σεπτεμβρίου, εκεί όπου σήμε ρα είναι τό 'Εθνικό Τυπογραφείο. Αύτοί οί δύο Κοτσαμάνηδες μαζί

μ'ένα πολιτικό μηχανικό τόν περικλη κυριακό καί τόν εργολάβο Γεώργιο Κουνουπίδη...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Πώς τόν λέγανε ; Κουνουπίδη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Γεώργιος Κολιοδημήτρης ήτανε τό επώνυμό του μά ήτανε γνωστός ώς Γεώργιος Κουνουπίδης. Αύτοί λοιπόν ανέλαβεν τήν εργασία τής αναμαρμάρωσεως του Σταδίου μά ένω προχωρούσε ή εργασία μιά χαρ', ξαφνικά μαλλώσανε οί συνεταίροι...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

~~Πώς τόν λέγανε ; Κουνουπίδη ;~~ Καί τί απέγινε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Αυτό θά τό ποθμε άφοθ πρώτα θυμηθούμε κανένα παλαιό τραγουδι. Ποιό Έχεις ύπ'όψι σου ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

"Ένα πραγματικά παλαιό τραγουδι με τίτλο : 'Αγάπα με σάν σ'άγαπώ. 'Η κλειώ θά μίς τό τραγουδήση.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΔΡΑΟΥ

(μέ συνοδεία πιάνου) 'Αγάπα με σάν σ'άγαπώ...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

(Μετά τό τραγο υδι)

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

'Ανυπομονώ νά μάθω πώς τελείωσε ή διαφωνία των εργολάβων.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Πώς ήθελες νά τελειώση ; Θυμήσου Γιάννη ότι διαχειριστική επιτροπή ήτανε τρεις αξιωματικοί του στρατού. Δύο συνταγματάρχες καί ένας ταγματάρχης που δέν χωρατεύανε. 'Ο συνταγματάρχης Λυμπρίτης λοιπόν έναλεσε καί τους τέσσερις εργολάβους καί τους ειπε : Τι Έχετε μεταξύ σας δέν μ'ένδιαφέρει. Στα ίδια τερά σας δέν ανακατεύομαι. Ξέρω ότι Έχετε ύπογράψει καί οί τέσσερις μαζί τήν συμφωνία για τό Σταδιο. Θα σας καθήσω καί τους τέσσερις στό σιαμνί καί άλλοίμονό σας... Τότε αναγκάστηκαν νά χωρίσουνε τήν δουλειά. Καί οί μέν Κοτζαμάνηδες ανέλαβαν τήν γέφυρα του Σταδίου, γιατί έκει περνοῦσε ο 'Ιλισσός καί οί άλλοι δύο, ο Κυριακός καί ο Κουνουπίδης, ανέλαβαν τήν εργασία του Σταδίου. 'Επειδή όμως αυτοί οί δύο δέν ξέρανε από μάρμαρα, προσλάβανε έναν γνωστό εργολάβο τόν Κωνσταντίνο Πέππα καί έναν επίσης γνωστό που ειχε μαρμαράδινο τόν Θεόδωρο Τόμπρο, πατέρα του σημερινού καλλιτέχνη καί καθηγητού Τόμπρου

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Όμως ξέρω καλά γιατί κάπου τό έχω διαβάσει, στους 'Ολυμπια-
κούς 'Αγώνες τοῦ 1896, τό στάδιο δέν ἦτανε ὄλο ἔτοιμο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Από ποῦ τό ξέρεις αὐτό ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ θά σοῦ φανῆ παράξενο, μά ἔρχισα κι' ἐγώ νά διαβάξω τόν Σουρή
καί ἔτυχε νά βρῶ μερικούς στίχους πού μιλλῆνε γιά τό στάδιο.
Θέλεις νά σοῦ τούς πῶ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς δέν θέλω ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ακουσε λοιπόν. "Ο Γεώργιος Σουρῆς στά 1896 χαιρετίζει τήν
ἀναμαρμάρωσι τοῦ ἀρχαίου σταδίου καί γράφει :
- Καῖρε λοιπόν ὃ στάδιον
τῆς δόξης μας Παλλάδιον
καί θαῦμα δυσθεώρητον τοῦ τρέχοντος αἵωνος
μαρμάρινον καί πέτρινον καί ξύλινον συγχρόνως.
- Κι' ἔτσι ἀπό τούς σατυρικούς αὐτούς στίχους, συμπεραίνει κα-
νεῖς ὅτι τό στάδιο δέν εἶχε τελειώσει ὀλοκληρο, ὅτι δέν ἦτα-
νε τελείως μαρμαρένιο, ἀφοῦ ἦτανε καί πέτρινο καί ξύλινο.
Καί συνεχίζει ἀκόμη ὁ Σουρῆς :
- "Εἶδῶ κι' ἔν δέν τελείωσε τό στάδιον ἀκόμη
θ' ἀναδειχθοῦν οἱ σύγχρονοι οἱ Παραθῆνοδρόμοι
καί ἄλται καί ἀκοντισταί καί παλαισταί καί ὄλοι
τῆς πάλαι ἀρχαιότητος, γενναῖοι δισκοβόλοι !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Προφητικὰ λόγια γιατί ὅπως ξέρομε στους πρώτους 'Ολυμπια-
κούς 'Αγώνες τοῦ 1896, ἐκτός ἀπό μερικῆς ἕλλες νίκης ἐλλήνων
ἀθλητῶν κέρδισε στόν Παραθῆνιο δρόμο, ἕνας μαρουσιώτης ὁ Σπυ-
ρος Λούης, πού ἔφαγε ὄλους τούς ξένους δρομεῖς. Αὐτός ὁ Λούης
ἦτανε νερούλης. Κουβαλοῦσε νερό μέ τήν σοῦστα του ἀπό τό Μα-
ροῦσι στήν 'Αθήνα. "Όταν μετά τήν νίκη του πού τόν ἔκανε ἔν-
δοξο, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος τον κάλεσε καί τόν ἐρώτησε : Τί μπο-
ρῶ νά κάνω γιά σένα Λούη ; Τί θά ἤθελες ; "Ο Σπυρος ὁ Λούης
κοκκίνισε ἀπό ντροπή καί εἶπε : Μεγαλειότατε... μέ τό συμπά-
διο θά ἤθελα νά μου ἀγόραζες μέ καινούργια σοῦστα γιά νά
κουβαλάω τῶς στήμνες μου ἀπό τό Μαροῦσι...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ο καημένος ο Λούης ! "Έδωσε μιὰ ένδοξη νίκη στὴν Ἑλλάδα χω-
ρίς νὰ φαντάζεται ὅτι τὸ ὄνομά του θά γινότανε μιὰ μέρα παροι-
μία. Πραγματικῶς σήμερα λέμε γιὰ κάποιον πού φεύγει γλήγορα :
Μόλις τοῦ τό 'πα ἔγινε Λ ο ὄ η ς...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἔχομε καί ἕλλη μιὰ σχετικὴ παροιμία, πού τὴν χρωστᾶμε σ' ἓνα
τραγοῦδι. Λέμε γιὰ κάποιον πού φεύγει ἀπὸ τὴν συντροφιά :
"Ἐκοφε ρόδα μυρωμένα... Ἄνοητη καί ἀκατανόητη παροιμία
βέβαια πού ὀφείλεται σέ μιὰ ἀνοησία τοῦ λαοῦ. Γιὰ κάποιον
πού φεύγει ξαφνικῶς, λέει ὁ λαός : "Ἐκοφε δρόμο... Κάποτε εἶ-
χε πιάσει πολὺ ἓνα τραγοῦδι τοῦ Κατζημποστόλου : Ἐὰ κόψω ρόδα
μυρωμένα - κρῖνα κί' ἄνθους καί πασχαλιές... Ὁ λαός λοιπόν
συνεδύασε τὸ ρῆμα : κ ὄ β ω μέ τὸ τραγοῦδι καί ἐπέβαλλε
τὴν παροιμιώδη φράσι : "Ἐκοφε ρόδα μυρωμένα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ὁμως μιὰ καί βρισκόμαστε σ' αὐτὴν τὴν ἀθλητικὴ ἐποχὴ τοῦ 1896
μποροῦμε νὰ θυμηθοῦμε καί ἓνα ἕλλο σύγχρονο γεγονός, ἑναδύο
χρόνια
πρὶν, στὰ 1894 ὅταν ἐδόθημε στὴν Ἀθήνα ἡ πρώτη θεα-
τρικὴ ἐπιθεώρησις μέ τίτλο : Λίγο ἀπ' ὄλα ἀπὸ τὴν ὁποία μᾶς
ἔμεινε ἓνα εὔθυμο τραγοῦδι :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρω ποιὸ ἔννοεῖς : Στὸ Ζάππειο σέ πρωτόειδα - κί' ὕστερα
στὴν πλατεῖα - καί στὴν δειροστοιχία - σοῦ εἶπα σ' ἀγαπῶ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Αὐτὸ μάλιστα ἀλλὰ δέν πρέπει νὰ τὸ χαρακτηρίζωμε γιὰ εὔθυμο
ὅπως τὸ εἶπες. Εὔθυμο μας φαίνεται ἔως σήμερα, μὰ τότε εἶχε
ἀξιόσεις ἐρωτικῆς καί αἰσθηματικῆς ρομάντζας. "Ἄλλως τε γι'
αὐτὸ θά πεισθῆς ὅταν μᾶς τὸ τραγουδήσῃ σωστά, ἡ φίλη μας ἡ
Κλειώ.
- ΚΑΒ. ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μὲ συνοδεία πιάνου) Στὸ Ζάππειο σέ πρωτόειδα
κί' ὕστερα στὴν πλατεῖα
καί στὴν δειροστοιχία
σοῦ εἶπα σ' ἀγαπῶ...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Πώς παρέσυραν οι παροιμίες και τα τραγούδια και φύγαμε από τα άθλητικά της παλαιάς Αθήνας.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ναι, βέβαια. Λεγάμε λοιπόν ότι ο άμαρουμενός της νεροκουβαλητής σπυρος Λούης είναι ο πρώτος νικητής μαραθωνοδρόμος στην Οίκουμένη, ύστερα βέβαια από τον άρχαίο θειδικήση που έτρεξε από τον Παραθώνα στην Αθήνα, για ν'αναγγείλη την Νίκη της μάχης του Παραθώνας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Θαντάζομαι τί θα έγινε με την πρώτη αυτή ελληνική νίκη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Έχάλασε ο κόσμος όχι μόνον εδώ στην Αθήνα και στην Ελλάδα μά σε όλη την Οίκουμένη. Άλλως τε πρέπει να λάβης υπ'όφει σου Γιάγκο, ότι αυτοί οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1896 πρέπει να θεωρούνται σήμερα σαν τουριστικά γεγονότα της χώρας μας. Ήτανε η πρώτη φορά που φτάνανε στην Ελλάδα τόσες χιλιάδες ξένων επισκεπτών.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Και θα έδημιουργήθηκαν πολλά προβλήματα από την παρουσία τόσων ξένων στην μικρή τότε Αθήνα. Πρό παντός έλλου θα έδημιουργήθηκε ζήτημα ξενοδοχείων. Ή ξενοδοχειακή κατάσταση εβδομήντα πέντε χρόνια πριν, στην Αθήνα, θα ήτανε κομική αν δεν ήτανε άνύπαρκτη. Πώς στεγάσθηκε τόσος κόσμος;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πραγματικά τα ξενοδοχεία ήτανε πολύ λίγα, εκτός από το γεγονός ότι αυτά που υπήρχαν είχανε τα χάλια τους. Οι άθηναίοι αναγκάσθηκαν ν'ανοίξουνε τα σπίτια τους για να φιλοξενήσουν τους ξένους επισκέπτες και αυτό φυσικά είχε και κάποιο αντίκτυπο αίσθηματικό...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Αίσθηματικό αντίκτυπο; Δηλαδή; Είδύλλια έρωτικά;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Και είδύλλια και γάμους και διαζύγια άνομη, όπως αναφέρει ο Γεώργιος Σουρής.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Εί έγραφε ο Σουρής για αυτό το ζήτημα;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Όρίστε. Διάβασε εδώ για να ίδης.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Γιά νά ίδουµε... (Διαβάσει)

Ἄγῶνες Ὀλυμπιακοί. Τί ντόπιοι καί τί ξένοι
 μέ φουστανέλλες μερικοί καί βρακοφορεμένοι
 Ἄγγλοι μέ κόκκινα μαλλιὰ καί τίς λευκές τίς κᾶσινες
 καθως καί στρατιωτικοί μέ εἴση καί μπαλέσινες.
 Γάλλοι πολλοί καί Ἰταλοί καί Γερμανοί ἐπίσης,
 πληµµύρισε τόν τόπο μας Ἀνατολή καί Δύσις
 κι' ἐν μέσῳ τέτοιου κύματος πυκνοῦ κι' ἀδιαλείπτου
 κι' ὁμογενεῖς τῆς Ὀδησοῦ καθὼς καί τῆς Αἰγύπτου
 ἄλλοι ἴσως μέ τὰς συζύγους των καί ἄλλοι κατά μόνας
 νά ἴδουθιν τοὺς Ὀλυμπιακοὺς, τοῦ τόπου μας, Ἀγῶνας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διάβασε καί παραπάνω νά ἴδῃς τί λέει ὁ Σουρῆς.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ὅπως οἱ ξένοι ποῦ ἤρθανε νά ἴδουθιν μετὰ μανίας
 αὐτοὺς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς, τῶν Ἀθηναίων, ἀγῶνας
 ἔναμαν καί κατάχρησιν τόσης φιλοξενίας
 καί σέ ἐνόρογύνων μερικῶν, εἰσηλθόν τοὺς κοιτῶνας
 καί ἀθηναῖτες ἀρκετές, τοῦ εὐκλεοῦς μας γένους
 ἐπῆραν διαζύγια νά παντρευτοῦνε ξένους...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις λοιπὸν τί γινότανε ; Πάντα ἡ ξενομανία ἔτρωγε τόν
 τόπο μας. Ὅπως δῆποτε οἱ ξένοι ἐπισκέπτες ἐνθουσιάζοθησαν
 ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μας καί οἱ ξένοι δημοσιογράφοι δέν σταμα-
 τοῦσαν νά στέλνουν ἐνταποκρίσεις στίς ἐφημερίδες τους
 γιά τὴν ζωὴ τῆς Ἀθήνας, γιά τίς καντάδες τίς νυκτερινές,
 γιά τὴν περιποίηση ποῦ βρῆκανε ὑπὸ τοὺς κατοίκους καί γιά
 τό τουλουμοτῦρι...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Γιά ποῖο εἶπες ; Γιά τό τουλουμοτῦρι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι. Τοὺς ἔκανε ἐντύπωσι τό τουλουμοτῦρι ποῦ τό πουλοῦσαν
 τότε οἱ μπακάληδες σερβιρισμένο σέ πράσινα, καταπράσινα
 φρέσκα ἀμπελόφυλλα. Κι' ὅπως ἔγραφαν οἱ χρονογράφοι τῆς ἐπο-
 χῆς ἐκείνης, συναντοῦσε κανεῖς στοὺς δρόμους ξένους νά κρα-
 τάνε ἓνα ἀμπελόφυλλο μέ τουλουμοτῦρι στὰ χεῖρια τους καί νά
 τό τρῶνε μέ τὰ δάκτυλα...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Απορώ πως δέν προσπαθήσανε μερικοί νά φάνε καί τό κληματοτόφυλλο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τήν άπορείς, γιατί έν δεν συνέβη αυτό άκριβώς, συνέβη κάτι παρόμοιο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ πολλά άθηναϊκά πλουσιόσπιτα, περιποιηθήκανε μερικούς ξένους μέ γεύματα. Καί είναι γνωστόν ότι στό σπίτι του γιατρού του Κατσημιχάλη πού ήτανε καί καθηγητής του Πανεπιστημίου εΐχε προσκληθει ένας φραντσέζος γιατρός, συνάδελφος του Κατσημιχάλη, καθηγητής καί αυτός στό Πανεπιστήμιο της Λυών σέ γεύμα. Μεταξύ των όρεκτιών όπηρεχε καί αύγοτάραχο, μεγάλη πολυτέλεια τότε. Κάποια στιγμή ό Κατσημιχάλης εΐδε τόν γάλλο συνάδελφό του νά μασσάη, νά μασσάη, νά μασσάη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καταλαβαίνω τί θα έγινε. 'Ο γάλλος καθηγητής θα έτρωγε μαζί μέ τό αύγοτάραχο καί τό κερύ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάλιστα. "Όπως όηποτε ό γάλλος καθηγητής καί ή γυναίκα του έμειναν ένθουσιασμένοι μέ τά άνατολίτικα γλυκά, μέ τούς μπακλαβάδες καί τά γαλατομπούρεκα πού ό φραντσέζος τά άποκαλούσε : γυαλαντο - ~~μασσοτά~~ μπουρικό. "Όταν μέ τό καλό έφυγαν για τόν τόπο τους, τό ζευγάρι των γάλλων έστειλε ένα θερμότατο εύχαριστήριο γράμμα στόν Κατσημιχάλη για τήν φιλοξενία. Στο γράμμα του αυτό έξυμνούσε κυρίως τά γλυκίσματα πού εΐχε δοκιμάσει. 'Ο Κατσημιχάλης, για νά τόν εύχαριστήσει άκόμη μιá φορά, του έστειλε ταχυδρομικώς ένα κουτί μέ κουραμπιέδες, σπιτικούς κουραμπιέδες τά Χριστουγεννα τό ταχυδρομικό δέμα θα έκανε τότε ένα μήνα νά φτάση στην Λυών... ένα μήνα καί ίσως περισσότερο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Καταλαβαίνεις ότι από τό κομμα κομμα του δέματος οι κουραμπιέδες θα έδεινοπάθησαν φρικτά. Καί όταν έφθασε τό εύχαριστήριο γρ'μμα του γάλλου για τούς κουραμπιέδες ό Κατσημιχάλης έδιάβασε κατάπληκτος :

Σας εύχαριστούμε γιά τό ωραιότατό σας γλύκισμα. Δέν κεταλάβαμε καλά τί ήτανε, πάντως τό φάγαμε μέ τό κουταλάκι καί τό βρήκαμε γευστικώτατο...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ωραιότατο. Οί κουραμπιέδες θά είχανε γίνει σκόνη... διότι τότε μάλιστα, δέν τούς τυλίγανε σέ χαρτάκι έναν έναν...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όμως δέν νομίζεις ότι πρέπει νά θυμηθούμε καί καν'να τραγουδι γι' νά κάνωμε μιάν ανάπαυλα στήν φλυαρία μας ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ναί. Καί προτείνω νά μᾶς θυμίση ή κλειώ τήν Περαιΐδα τοῦ γιαλοῦ ἀπό τήν Περουζέ τοῦ Σακελλαρίδη.

ΚΑΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεί πιάνου) Περαιΐδα τοῦ γιαλοῦ
τά δίχτυα τ'ἀργυρά
στήν θάλασσα πετᾶ νά πιάση τόν φαρᾶ...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

(Μετά τό τραγουδι)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο θεόφραστος Σακελλαρίδης εἶχε ἔρθει τότε, στά 1910 ἀπό τήν Γερμανία ὅπου εἶχε κάνει λαμπρές σπουδές. Ἐρθε ὁ Σακελλαρίδης μέ τήν ἐλπίδα νά ἐργασθῆ γιά τό ἑλληνικό μελόδραμα καί εἶχε γράψει μιᾶ ὄπερα, τήν Περουζέ. Όμως γλήγορα ἀπογοητεύθηκε καί δέν ἔγραφε ἕλλο μελόδραμα, μέ ἐπεδόθη στίς ὀπερέττες.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Πάντως, ἀπό τήν ὄπερά του ἐπείνη, τήν Περουζέ, ἔζησε ἕνα τραγουδι, μιᾶ μελωδία, ή Περαιΐδα τοῦ γιαλοῦ πού τραγουδιέται ἔσως ἀκόμη καί τώρα ἀπό μερικούς νοσταλγούς τοῦ παρελθόντος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θέλεις νά ξαναγυρίσωμε στούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες τοῦ 1896; Όπως εἶπαμε τό στάδιο δέν ήτανε τελείως ἔτοιμο, ἔσφαξε γιὰ τί τό μισό ἑνατομμύριο πού εἶχε στείλει ὁ Ἀβέρωφ δέν εἶχε φτάσει. Όμως μετά τρία χρόνια, στά 1899 πέθανε ὁ Γεώργιος Ἀβέρωφ καί στήν διαθήκη του, κληροδοτοῦσε ἀκόμη μισό ἑνατομμύριο γιά τήν ἀποπεράτωση τοῦ σταδίου

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἔτσι τὸ στάδιο ολοκληρώθηκε χάρις στίς δωρεές τοῦ Ἀβέρωφ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ἔγραφε πάλι ὁ Σουρῆς :

Ἴδού λοιπόν τὸ στάδιον κατάλευκον πού λάμπει
ὅταν ὁ ἥλιος τὸ κοιτᾷ καί ἀκτινοβολᾷ
κι' ἀκόμα μέσ' τὸ σούριπο, στὰ βραδυνά τὰ θάμνη
μέ τὰ λευκά τοῦ μάρμαρα, σεμνά χαμογελαῖ.
Στὸ πράσινο τοῦ Ἀρόητου, σάν ἔσπρη συμφωνία
ὁ Ἀβέρωφ μᾶς τὸ δώρησε κι' ἡ μνήμη του αἰωνία...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλὰ πού ὑπῆρχε ὁ Σουρῆς πού μᾶς δίνει τόσες πληροφορίες
γιὰ τὴν παλαιὰν Ἀθήνα... Ἐκάθε στίχος του εἶναι καί μιὰ πλη-
ροφορία σημαντικὴ μάλιστα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί γι' νὰ μάθουν οἱ ἀκροαταί μας ἕλλη μιὰ πληροφορία πού
τὴν χρωστάμε κι' αὐτὴν στὸν Σουρῆ. Ἡ ἔφημερίς Ἑστία ἦτανε
πάντα ἀπογευματινὴ ἔφημερίς. Ὅμως στὰ 1898, ἐξεδόθη καί ὡς
πρωϊνὴ... Κανένας δέν τὸ ξέρει αὐτό, ὅμως τὸ ἀναφέρει καὶ
ὁ Σουρῆς. Διάβασε ἂν θέλῃ τὸ σχετικὸ τετράστιχο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἐβγήκε τώρα πρωϊνὴ κι' ἡ προσφιλεῖς Ἑστία
τὸ τιμημένον φύλλον
κι' εἰς ὄλα του ποικίλον
πού πάντα τὸ διέκρινε, καλᾶμων εὐρωστία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιὰ γνο μο υ, ἡ ὄρα μας κοντεύει νὰ περάσῃ. Ἄς θυμηθοῦμε
καί κανένα ἀκόμη εὐθυμο τραγουδάκι, γιὰ νὰ κλείσωμε τὴν ἀπο-
φινὴ μας συζήτησι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θά θυμηθοῦμε ἕνα λαϊκὸ. Τὸ περίφημο : Μ' ἔκαφες γειτόνισσα...

ΚΛΕΙΘ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μὲ συνοδεία πιάνου) Μ' ἔκαφες - μ' ἔκαφες
μ' ἔκαφες γειτόνισσα
μ' ἔκαφες γειτόνισσα
κακοῦργα δολοφόνισσα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιὰ γνο μου ἀρκετά εἶπαμε καί ἀπόψε. Ἄς διακρίψωμε λοιπόν
καί ἄρεβουάρ τὴν ἕλλη Κυριακὴ τὴν ἴδια πάλι ὄρα.